

ה"ת 59204/03/17 - חוצבי הרי הנגב בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 59204-03-17 חוצבי הרי הנגב בע"מ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט צבי פורר
מבקשים	חוצבי הרי הנגב בע"מ
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

- נגד המבקשת מתנהלת חקירה שעניינה עבירות על חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד - 1984 (להלן: "חוק הניקיון"). במסגרת חקירה זו נתפסה ביום 21.03.2017 משאית שמספרה 31-569-78.
- המבקשת מציינת כי אין בסיס לחשד המיוחס לה. לטענתה מדובר באתר עבודה בו היא עובדת בהתאם למכרז וכי נקבע כי היא יכולה לאסוף את פסולת הבניין לאחר סיום העבודות (ראה נספח ד' לבקשה).
- המשיבה מצידה התנגדה לבקשה, עמדה על הראיות הקיימות נגד המבקשת. כמו כן טענה כי מדובר במקרה בו החזרת התפוסים נועדה כדי למנוע ביצוע עבירות עתידיות וכי מדובר בחברה שניתן לראות בה כ"שור נגח".
- בדיון שהתקיים ביום 6.4.17 טען ב"כ המבקשת כי המשיבה לא הציגה שום נימוק עובדתי וכי הציגה למעשה סטנסיל אותו היא מגישה בכל תיק. ב"כ המבקשת חזר על כך שלמעשה ניתן לה אישור לפנות את הפסולת בסיום העבודה. עוד ציין כי גם אם יוחלט על החזרה הרי שאין להכביד בתנאים שכן מצבה הכלכלי קשה ביותר והפקדה עלולה להביא לקריסתה.
- ב"כ המשיבה הציג את תיק החקירה. עיון בתיק החקירה מלמד כי אכן המבקשת עבדה בהתאם למכרז של עיריית שדרות. עוד עולה כי יש יסוד לטענתה כי מי מהעירייה התיר לה לאסוף את פסולת הבניין במקום. המשיבה טוענת כי לא היה היתר לכך וגם אם ניתן, הוא ניתן שלא כדין. מכל מקום עיון בתיק החקירה מלמד כי יש יסוד לטענת המבקשת כי יש לה היתר לאסוף את פסולת הבניין במקום מרוכז ולהשליכה באתר הטמנה בסיום העבודות.

6. ברע"פ 1792/99 נקבעו הדברים הבאים:

"אכן, כשם שבית-המשפט לא יורה על מעצרו של אדם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שיחרור בערובה ותנאי שיחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים), כן יהיה דינו של חפץ שנתפס ואשר המשטרה מבקשת להוסיף ולהחזיק בו. השאלה הנשאלת היא, אם יש "חלופת-מעצר" לנכס, חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה. עושים אנו האנשה של החפץ - כמו לחפץ חיים וחירות ורצון משל עצמו - ואומרים אנו כי לא נעצור את החפץ - הטהרנים (פוריסטים) יאמרו: לא נשלול נכס מבעליו - אם נוכל למנוע את פגיעתו הרעה שלא על דרך של מעצר. במה דברים אמורים שיותר למשטרה להוסיף ולהחזיק בחפץ שנתפס כדי למנוע את פגיעתו הרעה, במקום שתפיסת הנכס היתה כדי למנוע עבירת עבירה בו. ואילו נכס שנתפס למטרה אחרת - למשל, כדי שישמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה - שיקול זה ששימש בתפיסת הנכס יוסיף וישמש אף לעניין המשך ההחזקה בו. הגיונה של עילת-התפיסה יוסיף וישמש גם לעניין המשך ההחזקה בחפץ. כך נעמת את אינטרס הפרט עם אינטרס הכלל, ונשלול מנכס את חירותו רק במקום שטובת הכלל דורשת כן במפגיע."

7. בעניינו של גאלי הערר נדחה, בין השאר בשל העובדה שאותו כלי רכב שימש לביצוע עבירות קודמות ונגדו הוגש גם כתב אישום וזאת להבדיל מעניינו, כאשר טרם הוגש כתב אישום והתיק מצוי עדיין בחקירה.

8. סבורני כי בנסיבות העניין משמצאתי בסיס מסוים לטענתה של המבקשת, הרי שגם אם קיימות אינדיקציות לרצידיזם, הרי שחייבים לבחון את התיק בהתאם לנסיבותיו. נסיבות המקרה מלמדת מצד אחד על החשד אך מהצד האחר בית המשפט אינו יכול להתעלם מטענותיה של המבקשת בדבר ההיתר שניתן לה במסגרת העבודות המבוצעות.

9. ברור כי לאור טענת המבקשת, הרי שיש כרסום משמעותי בעניין החשד ויש בו כדי להשפיע על אופי השחרור של הרכב ותנאיו. בנסיבות העניין על בית המשפט לתת דעתו לטענות כבדות המשקל של המבקשת הן לעניין ההיתר שניתן והן לעניין מצבה הכלכלי.

10. קיים אמנם חשד אולם האיזון הנדרש מחייב פגיעה פחותה יותר מזו של תפיסה בפועל או קביעת ערבויות גבוהות ועל כן ניתן יהיה לשחרר את התפוס בתנאים הבאים:

א. ערבות עצמית בסך 50,000 ₪.

ב. שעבוד ביטוח מקיף לטובת מדינת ישראל או המשטרה הירוקה.

ג. עיקול שיירשם במשרד הרישוי לטובת מדינת ישראל.

ד. איסור דיספוזיציה בתפוס.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ז, 09 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.